

ה"ת 4642/01 - בסאם ח'טיב נגד משטרת ישראל - תחנת משגב, השאם מריסאת

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 17-01-4642 ח'טיב נ' משטרת ישראל - תחנת משגב ואות'
תיק חיצוני: 530519/2016

בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר
במבקשים בסאם ח'טיב
נגד 1. משטרת ישראל - תחנת משגב
משיבים 2. השאם מריסאת

החלטה

1. ראשית דבר:

בפני בקשה להחזירת תפוס, לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט -
1969 (להלן: "הפקודה").

2. נסיבות המקרה:

ביום 16/12/7 הגיע המבוקש תלונה במשטרת משגב (להלן: "המשיבה 1") כנגד המשיב 2 לפיה תקף אותו יחד עם אחרים וגבב את רכבו (להלן: "התפוס"), כאשר באותו מועד, נתפס התפוס המذبور ונמצא כתע בידי המשיבה 1. ביום 2/1/17, הגיע המבוקש בקשה להחזירת תפוס ואילו המשיב 2 הגיע מטעמו וביקש להשיב את התפוס לחזקתו.

3. דין והכרעה:

ראשית, עסקינו בבקשת הדדיות להחזיר התפוס הן מצד המבוקש והן מצד המשיב 2. במקרה דנן, ההחלטה המשיבה 1 כי תכבד את החלטת ביהם"ש באשר למי מבין הצדדים הנוגעים יוחזר התפוס מאוחר ושניהם טוענים לבועלות עליון ומוצאים במחלוקת.

שנייה, וכעולה מחומר הראיות בתיק, אין המבוקש והן המשיב אינם הבעלים הרשומים של התפוס, שכן הבעלים
עמוד 1

הרשות של התפוס הינה הגב' פידא גוטאני, ממנה טוען המבוקש כי רכש את התפוס עד ביום 24/7/16, או איזה ממנה התפוס לאחר שהותקף ע"י המשיב 2 ואנשיו ביום 16/5/16, זאת, למרות שהמשיב 2 הציג הסכם חתום על ידו ועל ידי המבוקש לפיו המבוקש מוכר למשיב 2 את התפוס לאחר ששולם לו 33,000 ₪ בזמן.

לפיין, ההכרעה במרקחה דנן בדבר מהו הגורם אליו יש להסביר את התפוס אינה יכולה להיות מוכfrau על סמך חזקת הבעלות הרשמי של התפוס, אלא על סמך חזקת השליטה בתפוס. כאשר לעניין זה, כלל ידוע הוא כי הבעלות על מיטלטלי נובעת מחזקה ושליטה בהם, וכי רכב אינם חריגים לכל זה.

לראה, ברע"א 5379/95 סחר נ' בנק דיסקונט (פ"ד נא(4) 464, 473 [1997] עמד בית המשפט על מעמדו של הרישום המתנהל ברשות הרשמי, בקביעו, כי רישום זה הינו דקלרטיבי ולא קונסטיטוטיבי. רישום זה אינו יוצר חזקת בעלות בכלי הרכב לפי דיני הקניין, ואין בו בכלל לשנות את הבעלות مكانו יוצא, שהבעלות הפורמללית הרשמה, הינה ראה לכארה, הנינתנת לסתירה, ככל הראיות. בנסיבות האמורות, הרי שהרישום במשרד הרשמי, מהוות חלק מכלול הראיות, ושאלת הבעלות והחזקה המהותית, ניתנת להוכחה על ידי ראיות נוספות ואחרות הקיימות בפנים. רק לאחר שקולל מכלול הראיות, ניתן יהיה לקבוע את טיב הזיקה שהוכחה, של אדם זה או אחר, לרכב.

ומן הכלל אל הפרט, במרקחה דנן, עולה מוחמר הראות כי החזיק המבוקש בתפוס באופן בלעדיו החל מיום 24/7/16, או אז רכש אותו מידיו הבעלים הרשות הנ"ל. המבוקש המשיך להחזיק בתפוס עד ליום 16/5/16, המועד בו נמסר התפוס לידי המשיב 2 אשר החזיק בו עד ליום 16/7/7, כאשר במועד זה נתפס התפוס ע"י המשיב 1.

בענייננו, נקודת המחלוקת העיקרית הינה לגבי אופן מסירת התפוס מהმבוקש למשיב 2. **מצח**, הציג המשיב 2 הסכם חתום לפיו רכש הוא את התפוס מידיו המבוקש ועל פי עדותו, שילם למבוקש בזמן מזמן החתום סכום של 15,000 ₪ ואת יתרה של 18,000 ₪ למבוקש שהגיע לבתו ולטענתו ישנו תיעוד מוקלט לכך. **מאידך**, טוען המבוקש כי אינו מכחיש את ההסכם עליו חתום אך טוען כי זה נחתם תחת איומי נשך וסיכון ונוכחותם של שלושה ברינויים מטעם המשיב 2, ולא הסכמתו ורצונו החופשי של המבוקש, כאשר גם התפוס נלקח ממנו בכוח ונגנבו ע"י המשיב 2. עוד טוען המבוקש כי בתמורה לרכב לא קיבל שום תשלום מצד המשיב 2.

לאור כל האמור לעיל, ניכר כי בין המבוקש למשיב 2 קיימות מחלוקת תהומות בתחום דיני החזוקים כגון תוקפו המחייב של ההסכם שנחתם ביניהם וכן קיומים של פגמים ועילות הצדיקות את ביטול ההסכם, ככל שהוא אכן מחייב.

לעניות דעת, רק לאחר הכרעה בסוגיות אלו, ועל פייה, ניתן יהיה לקבוע מי מהצדדים הינו בעל השליטה הרואי והצדוק בתפוס אשר אליו יוחזר התפוס מידיו המשיבה 1. יחד עם זאת, דיון והכרעה בסוגיות החוזיות הנ"ל בשגבות מבינתו של בית משפט זה וכדי לבארם, יש לנදוד למחוזות המשפטיים הרואים והמתאים לכך.

לפיכך, עד שלא יוכרעו המחלוקת החוזיות הנ"ל בין הצדדים, יהיה זה בלתי צודק להחזיר את התפוס למי לבקשתו או למשיב 1 שכן השאלה מיהו בעל השליטה בתפוס עומדת בשלב זה במחלוקת, כפי שהסביר דלעיל.

6. סיכוםו של עניין:

הריני דוחה את בקשה המבקש והמשיב 2 להחזרת התפוס למי מהם בשלב זה.

התפוס ישאר בידי המשיבה 1, וזאת עד להכרעה במחלוקת הנ"ל בין הצדדים.

המציאות תמציא העתק לצדים.

ניתנה היום, ח' אדר תשע"ז, 06 ממרץ 2017, בהעדר הצדדים.